

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — **Opravištvu**, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Meščanje!

Zopet imate priliko, da dokažete svojo meščansko samosvest, da pokažete, koliko je pravična naša stvar napredovala v teku jednega leta, in ta prilika podaja se Vam v dopolnilnih volitvah za ljubljanski mestni zbor, ki se bodo vršile **dné 5., 6. in 8. aprila meseca.**

Sijajni izid lanskih volitev v državni zbor bodi Vam kažipot, kazoč, da z isto slavo, ki je potrla nasprotnike naše, lahko dovršite tudi zdanje volitve za mestni zbor. To sijajno zmago domače stvari nad tujim nasiljem imamo pa zahvaliti svojej vzglednej disciplini in političnemu probujenju, ki vé razločevati prijatelja od neprijatelja.

Mestni zastop ljubljanski je zdaj v večini nam še zmirom nasproten; koristni predlogi naših narodnih odbornikov v mestnem zboru navadno propadajo, in večidel samo zato, ker prihajajo od odbornikov, katere ste Vi, narodni meščanje, volili. Da pa predlogi in namere „liberalne“ stranke v mestnem zastopu ljubljanskem ne pospešujejo koristi mesta in njega prebivalcev, to kaže zdaj posebno ta slučaj, da liberalna večina toplo zagovarja nakup kolizeja, katerega nasproti odločno odbijajo narodni odborniki, povdarjaje korist mestno v tem, da se sezida za Ljubljano nova vojašnica, kakeršne imajo druga večja mesta. Ta namera nam nasprotne stranke pa uže tudi kaže, kako da ona hoče gospodariti z mestnim loterijnim posojilom. Da se bode s temi novci varčno ravnalo, zato, meščanje, treba voliti v mestni zastop takih mož, ki bodo iskreno skrbeli za blagor mesta. Ne verujte nasprotnikom našim njihovih vsakdanjih lažij, da zatiranje nemščine je narodne stranke cilj in konec; saj je vendar naša stranka radostno pozdravila načelo ministra Taaffeja, ki želi in hoče porazumljenje narodov in mir in spravo mej njimi, in zato mu še zmirom zaupanja nij odrekla, mej tem ko se nasprotna nam stranka trdovratno obrača od njegovih blagih namenov.

Volilci III. razreda so si ta razred v zadnjih letih popolnem prisvojili; mi se za trdno nadejamo, da bodo tudi letos volili ona dva kandidata, za katera so dali uže v volilnem shodu svojo besedo.

Zmaga naša pa je popolna samo tedaj, kadar se svojimi kandidati prodremo tudi v II. in I. razredu. Da pa zmagamo letos tudi v dveh družih razredih, treba, da vsak neodvisen volilec teh razredov pride gotovo na volišče, da vrže vse predsodke in premisleke od sebe in da možato izpolni svojo meščansko dolžnost.

Možje, ki Vam jih podpisani volilni odbor nasvetuje, so občespoštovani meščani, ki so Vašega zaupanja popolnem vredni.

Meščanje! v zavesti lanske sijajne zmage pridite vsi in stopite pogumno na volišče, ne da bi se dali begati po nasprotnikih, volite jih enoglasno vsi.

Ti toplo Vam priporočani možje so:

Za III. razred, ki voli 5. aprila:

Dr. Josip Derč, zdravnik.

Josip Regali, hišni posestnik.

Za II. razred, ki voli 6. aprila:

Franc Ravnihar, deželni blagajnik.

Peter Grasselli, hišni posestnik.

Dr. Alfons Mošè, odvetnik.

Dr. Josip Starè, koncipist pri finančnej prokuraturi.

Za I. razred, ki voli 8. aprila:

Dr. Karel Ahačič, odvetnik in hišni posestnik.

Karel Tavčar, hišni posestnik.

Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik.

Dr. Franc Papež, odvetnik.

Národní meščanski volilni odbor.

Listek.

Neusojena ljubica.

(Dalje.)

„Gospod, vse je res, kar je govoril milostivi gospod grof“, ponavlja intendant pokorno, „Greguš, katerega sem vedno imel za največje veselje, najpoštenjšega in najvrlejšega delavca, se je čudno izpremenil v novejšem časi. Ves pobit in žalosten tava okolo, čisto bléde, ne vedoč kaj, niti se ne meni, kaj drugi o njem govoré. Prijateljskih svetov in tolažeb ne hče slušati. Včeraj je bil prišel k meni po svoje zaslužene novce, zatorej sem ga sklenil malo izpovedati. „Kedaj bodete imeli svojo poroko, Greguš?“ ga vprašam.

— „Nigdar!“ mi odgovori kratko. — „Kako to, kaj se vam je neki zmédlo, kakšne zapreke imate?“ — Mladenič me srpo pogleda, toda niti slova nij črnil, ním je stal pred menoj. Naposled me vpraša: „Kedaj odpotuje tuji gospod, kateri biva v graščini pri gospodu grofu?“ — „Ne vém. Ali kaj to briga vas?“ povzamem zopet. — „Nu, — ker — če se to skoraj ne zgodi, navežem si okolo vratu težak kamen in skočim v reko — a prej s kroglo prestrelím dekletu nezvesto srcé!“ —

Po obedu se je grofica htela šetati po vrtu. „Ali vas smem prositi, da mi daste svojo rokó in me izpremite na izprehod“, zaprosi Armina. Prišedša po belih potih do visoke senčnate lipe, séde grofica na klop pod njo ter pozove slikarja, naj séde njej nasproti.

„Zeló žal mi je“, začne po kratkem odmoru grofica govoriti z največjo odkritosrčno-stjo ter z ljubeznjivim glasom sočutja, „da ste vi, dragi moj prijatelj, takó otožen v poslednjih dnéh. Ne bojim se, da me kaznujete sè svojim molkom, kakor ste mojega soproga, daš bi rada, kakor on, z vami se pogovarjala o stvari, katera bi me res ne imela brigati. Ženske vselej rade pomagamo, kjer slutimo nesrečo, in če tudi se tukaj še nij zgodila, je možno, da se pripéti. Nehčem prisojevati besedam neolikanega in razdraženega kmetiča posebno velikega pomena — toda, blagi prijatelj, pomislite, kako nepravdo ravnote, ako strup nezadovoljnosti sè svojo sedanjó usodo ulivate v dušo doslé nepokvarjeno in srečno, ako jo opozarjate na boljše, plemenitejše in

pred dobrim mesecem dnij opozorili slovenske rodoljube, biva sedaj v zedinjene Italije glavnem mestu, staroslavnem Rimu, kjer nadaljuje svoje umeteljsko izobraževanje. Ker vsakdo zna, da je v tujini živeti težko, osobito slikarju, hranečemu se jedino o svojega čopiča zaslužkih, priporočamo še jedenkrat vsem rojakom in osobito prijateljem umetelnosti najtoplejše, da poskrbijo g. S. Ogrinu raznih naročil na slikarska dela. Sedaj mu slove adresa: Via Rasella Nro. 21, III. piano in Roma.

— r.

— (Prvi „Sokolski večer“) bode v ljubljanske čitalnice restavraciji v soboto dne 3. aprila. Program priobčimo jutri.

— (Zopet ogenj na Vrhnikih!) Pišó nam: Velikonočni ponedeljek mej deseto mašo, ko se je vrhniškim vernikom baš oznanovale božja beseda, zavpije v nekem kotu cerkve star možicelj: „gori! gori!“ Gneče in strahu, kateri sta prouzročili te besedi, pač nij moči popisati; sleheren je hotel biti prvi zvunaj cerkve, in šli so ljudje kar drug preko drugega na prosto. Iz cerkve prišedši, leteli so Vrhničanje na vse strani ognja iskat, vprašujoči, kje da gori? K sreči ognja nij bilo nikjer zapaziti, in naposled se je pokazalo, da je omenjeni dédec zjutraj zavžil preveč slanine, in je potem svojo žejo preprično gasil. V cerkvi je pijano revše zadremalo, sanjalo o ognji — in jelo klicati na pomoč. — Kaj, ko bi tudi g. dopisnika bilo preveč žejalo?

— (Iz Trnovega na Notranjskem) se nam dne 30. m. m. piše: Ob pólu dveh

po noči je nastal ogenj pri kmetu Primci v Trnovem. Pogorela je samo jedna hiša. Hvala bodi vsem, kateri so pomagali gasiti, kajti bila je vsa vas v nevarnosti.

— (Prostovoljno požarno stražo) snujó v Glinjah na Koroškem. Obili požari naj bi tudi drugod bili povod, da se ustanové po kmetih v obče še mnoga takšna koristna društva.

— (Pirhi Dalmatincem.) Cesar je odrédil, da bode početkom prihodnjega šolskega leta na gimnaziji in realki v Spljetu naučeni jezik hrvatski. Zaderski „Nar. L.“ to veselo vest v zadnji nam došlejši številki prinaša na čelu lista, razpravljajoč o njej v uvodnem članku, kateri ima naslov: „Uskrsni dar.“

Dunajska borza 31. marca.

Izvirno telegrafično poročilo.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73	gld.	30	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	„	95	„
Zlata renta . . .	83	„	50	„
1860 drž. posojilo . . .	129	„	75	„
Akcijske narodne banke . . .	837	„	75	„
Kreditne akcije . . .	297	„	75	„
London . . .	118	„	70	„
Srebro . . .	—	„	—	„
Napol. . .	9	„	48	„
C. kr. cekini . . .	5	„	58	„
Državne marke . . .	58	„	40	„

Tržne cene

v Ljubljani 31. marca t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 72 kr.	rež 6 gld. 99 kr.
— ječmen 5 gld. 39 kr.	— oves 3 gld. 74 kr.
— ajda 5 gld. 51 kr.	— pros 5 gld. 51 kr.
— koruza 6 gld. 50 kr.	— krompir 100 kilogramov 3 gld. 93 kr.
— fižol hektoliter 9 gld. 70 kr.	— masla kilogram — gld. 80 kr.
— mast — gld. 70 kr.	— špeh frišen — gld. 54 kr.
— špeh pivojen — gld. 61 kr.	— jajce po 1 ¹ / ₂ kr.
— mleka liter 8 kr.	— govednine kilogram 54 kr.
— teletina 52 kr.	— svinjsko meso 61 kr.
— sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.	— siame 1 gld. 69 kr.
— drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 50 kr.	— mehka 5 gld. — kr.

Umrli so v Ljubljani:

26. marca: Viktor Čadež, steklar, 22 let, na sv. Petra nasipu, štev. 65, za jetiko.

28. marca: Janez Kimovec, delavec, 37 l., se je obesil na cesti v mestni log. — Marija Virens, čuvaja hči, 3 dni, na dunajske cesti, št. 29, za slabostjo.

29. marca: Neža Novak, gostija, 83 let, v kapitelskih ulicah, št. 13, za starostjo.

30. marca: Barbara Brodnik, hišnega gospodarja žena, 71 let, v kravjej dolini, št. 8, za vodenico.

V deželnej bolnici:

24. marca: Andrej Jelenec, delavec, 55 l., za prisadom.

25. marca: Marija Cesar, delavka, 18 l., za osepicami.

26. marca: Aleksander Julijan, zidar, 45 l., za pljučno vnetico.

27. marca: Franc Križmanec, delavec sin, 1 l., za gnojenjem. — Franc Krulc, delavec, 43 l., za sušico. — Anton Košir, delavec sin, 14 l., za legarjem. — Urša Šibenik, gostija, 77 l., za jetiko.

28. marca: Jera Jevnikar, gostija, 84 l., za starostjo. — Anton Šimac, goštač, 56 l., za gnojenjem prsišča. — Janez Bogataj, vrtnik, 49 let, za ostrupljenjem krvi.

V vojaške bolnici.

23. marca: Janez Vodopivec, nadlovec, 32 l., za pljučno vnetico.

28. marca: Vincencij Bertot, bobnar v 17. pešpolku, 22 l., za pljučno vnetico.

Čujte, glejte in strmite!

Blago od britanija-srebra, katero smo prevzeli od konkurzne mase nedavno na nič prišle velike tovarne za britanija srebro, ki ima celo tovarniško znamenje: „echte Britannia“, odda se za vsako ceno, ali bolje, **zastonj**. Po poštnem povzetju, ali kdor pošlje **6 gld. 70 kr.**, dobi vsagdo te-le stvari za četrti del prave vrednosti, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami;
- 6 „ jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa;
- 6 „ teških žlic za jedi od britanija-srebra;
- 6 „ žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvaliteti;
- 6 „ podnožnikov;
- 1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra;
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra;
- 6 kom. Viktorija-podstavkov, fino cizelirani;
- 2 krasna namizna svečnika;
- 1 salonski namizni zvonček od britanija-srebra, srebrnega glasu;
- 1 košek za kruh, masivni, od britanija-srebra.

42 kom. Vseh teh 42 rečij je izdelano iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela in se od pravega srebra tudi po 25 letnem rabljenju ne more razločiti, **za kar se garantuje**. V dokaz, da mi je naznanilo

nij sleparstvo,

zavežem se s tem javno, da, ako blago ne bi bilo po volji, je vzamem brez ugovora nazaj. Omenjam tudi mnogo meni priposlanih zahvalnih pisem, katera si bodem dovoljeval polagoma objavljati. — **Kdor hoče tedaj dobiti dobro in solidno blago a ne slabo za svoj denar, naj se obrne na:**

A. Fraiss, Rothenthurmstrasse 9, gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN.

Vseh teh 42 komadov, ki so veljali prej 60.-, stane zdaj samo 6.70.

Tuji.

30. marca:

Pri Slonu: Sauber, Chalupa iz Dunaja. — Cojnkár iz Celja.

Pri Mallét: Qu eka, Valenta iz Prage. — Seanf, Entremont i . . .

Pri avstrijskem cesarji: Verbič iz Cerknice. — Der an i Ž. zenberka. — Trogar i Trsta.

Zahvala!

Podpisanka si snatram v prijetno dolžnost, da v javnem listu izrekam svojo najtoplejšo zahvalo velečastitemu g. dr. Edvardu Šavniku, kateri je zelo spretno izlečil meni 70 letnej ženski desno roko, ki je uže dolgo prav nič nijsem mogla rabiti. Uže sem mislila, da se nčmam nadejati, da bolna desnica še kdaj ozdravi, a večjemu g. zdravniku se je lečenje popolnem posrečilo. Bog plati g. dr. Edvardu Šavniku to zaslužno njega delo — jaz ga zanje dostojno nagraditi ne morem.

V Kranji, dne 30. marca 1880.

(130)

Iz vsega srca hvaležna:

Elizabeta Schafferz.

Zaradi preselitve prodajem od denes počenši do dne 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katega imam 400 veder. Vino prodajem po najnižji ceni, in sicer najmanj po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

krčmar,

na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

(129)

Najboljši

salónsk premog

in

(41-30)

razkrojena drva

po najnižji ceni pri

A. Debevci, rimska cesta (Gradišče) 19.

! Znamenito!

Vsakemu, kdor je uže potreboval **zdravniške pomoči** v boleznih, n. pr. zoper **bramor, sušico, bolezen na prsih, slabost, nervoznost, je znano**, da celo najodličnejše avtoriteti zdravništva (kakor prof. dr. Schnitzler, Skoda, Braun etc.) **priporočajo** izključivo

naravno, kristalno-čisto, zlato-žolto,

prirjeno vsled ministerskega ukaza po avstrijskem lekarniškem pravilniku

zdravilno pomuhljevo jetrno mast

iz **Kristijanije** v Norvegiji kot **najboljšo** ribjo mast, kolikor se je nahaja v trgovini, in sicer z bog njeni **izvrstni lastnosti**; — ta jetrna mast **prekosi** in je boljša, nego ona bela, ki se je sè sopuhom očistila, a pri tem **zgubila najboljše snovi**.

Da je ta **jedino prava, kristalno-čista, zlato-žolta zdravilna pomuhljeva etrna mast** (Gadus Callarias Lin. [pomuhelj] po avstrijskem lekarniškem pravilniku) pravilna, zato je v zalogi **zmirom sveža** ter iz **prvih in najsolidnejših** izvirnikov v sklenicah po **60 novč.**, in jo ima

Julij pl. Trnkóczy,

(74-8)

lekar v Ljubljani, na mestnem trgu štev. 4.

Naročbe izvršujó se s pošnim povzetjem najhitreje.

Gastlove kri čistilne pile.

Uže dvajset let sijajno skušene in od zdravnikov priporočene, da se ž njimi odpravi putika in revmatizem, zasedena slaba sôkrovia, sleza, ostrá kri, zlata žilja, neslast od jedi, naval krvi, omotica, slabost na jetrah in žolci, in poznejše uplivanje po zdravljenju z živim srebrom. Pri ženskih mesečnih nerednostih upliva jo te pile dobrodejno, odstranjujoče in zdravljajoče.

Škatljica z okolo 80 komadov 50 kr. av. velj.

Te pile so posladkorjene in odlični zdravniki priporočajo jih kot najboljše kri čistilno dristilo.

Ker zadostuje jedna škatljica za zdravljenje 2 do 3 tedne, — tedaj so Gastlove pile tudi najcenejše zdravilo.

Gastlov kri čistilni čaj

v zavitkih po 30 in 50 kr. av. velj.

baš tako dober zoper vse zgorenje bolezni.

Pravi dobi se v **glavnej zalogi** lekarja **P. Birnbacherja** „zum Obelisk“ v Celovci. (79-5)

Gastlove prave kri čistilne pile in čaj ima v zalogi nadalje: v **Ljubljani** V. pl. Trnkóczy, lekarnar; v **Postojni** A. Leban, lekarnar; v **Kranji** K. Šavnik, lekarnar; v **Logatci** Al. Skala, lekarnar.

Zopet o gospodarskeji dačnej politiki.

Dandenes se mnogo govori in piše o gospodarskem položaji v Avstriji. Nasvetujó se razna sredstva, kakó bi se napravil red v finančnem gospodarstvu, kakó bi se odpravil deficit, zboljšal državni kredit, kakó bi se odstranilo vedno rastoče siromaštvo in brezposlenost vélikega dela ljudstva. Rešitev gospodarskega vprašanja se išče povsodi, le ondi ne, kjer se v resnici in z gotovim vspehom gospodarsko stanje Avstrije more zboljšati, namreč v zboljšanji šol in pri produktivnih davkih. Da se pri nas direktni davki povišati ne mogó, sprevida lahko vsak, nepoznajoč samo abstraktnih teorij, ampak tudi gospodarske okolščine ljudstva. Predlagajo se novi dohodninski davki, ki naj bi pokrili deficit. Vendar more od njih ugoden in gotov vspeh pričakovati le óni, kdor gospodarske razmere v Avstriji slabo pozna. Pri uradnikih, imejočih določne dohodke, bi se doseglo isto, kakor po dohodninskih davkih, mnogo cenejše, če bi začela vlada sama nekoliko ščediti, ter bi znižala letne plače in odpravila obilo nepotrebnega pisarjenja, in tako tudi precej zmanjšala število uradnikov. A drugih so v sedanjih gospodarskih razmerah dohodki večjidel tako negotovi, nedoločni in slabi, da še morebiti novi dohodninski davki stroškov pobiranja pokrili ne bodo.

Gospodarski položaj francoske vlade je bil leta 1871 gotovo mnogo slabši, gospodarsko stanje obrtnikov, trgovcev, rokodelcev in kmetov pak boljše in za uvajanje visokih dohodninskih davkov ugodnejše, kakor sedaj pri nas. Vendar je tedanje ministerstvo na Francoskem misel na povišanje (sicer primerno nizkih) direktnih davkov in sosebeno uvajanje dohodninskih davkov zavrglo. Francoska vlada si je spravila potrebne svote rajše po indirektnih nakladah, zlasti s povišanjem cá rine, s povišanjem užitnine tobaka, pijač, kvart, z višjo náklado na upisovanje (enregistrement). Vspeh tej finančnej politiki je znan: francoska vlada je storila, kar se je obče smatralo nemogočim, ter odpravila velikanski deficit úže v nekaterih letih in si s tem svoj kredit takó pomnožila in zagotovila, kakor nigdar prej. In vendar je francoski državni dolg dvakrat večji od našega, in vendar troši Francija dvakrat toliko za vojaštvo kakor Avstrija! Leta 1878 je dobila francoska vlada užitnine od pijač 399 milijonov, od tobaka 321, od upisovanja (enregistrement) 430, zemljišnega davka pa samo 170 milijonov frankov, od hranilnic,

mesa, moke, svetiva itd. nič; dohodninskih davkov nij na Francoskem. — Če se ne motim, bi tudi pri nas pametno bilo, zemljišni in hišni davek zdatno znižati in upisovanje (zlasti pri delitvi posestev) primerno povišati. Vspeh bi za državno blagajnico bil tem gotovjši, ker bi potem vse nepremično imetje dobilo višjo ceno. Na takšen način more gospodarska dačna politika tudi razdelitev manjših posestev odvrčati, kar je gotovo pripravnjejše, nego če bi se pravica, posestva na kosce razprodajati, sploh odpravila. Tudi odelušču zamore gospodarska dačna politika v okom priti, ako se naložé ostre kazni na prestopke finančnih zakonov.

Če trezno pretresujemo naše gospodarsko vprašanje, ne moremo najti nobednega razloga, ki bi govoril zoper visoko potrato. Nemški ustavoverci, ki so v svoje zastarele sisteme in abstraktne teorije kar upičeni, pravijo, da govoré zoper povišanje indirektnih davkov „vednostni in praktični razlogi.“ — Morebiti razumevajo v tem posebne koristi žganjarjev, pivarjev, krčmarjev, borzijancev itd. Dokler bode država posebne stanovske koristi zoper občne koristi ljudstva varovala, se tudi gospodarsko stanje Avstrije zboljšati ne more. Takovo strankarstvo ne kaže le nizke sebičnosti, ampak tudi veliko politično in gospodarsko neumnost. Vsaka nenaravna podpora obrtnosti škoduje namreč najbolj obrtnosti samej, ker prouzrokuje, da se preveč izdeluje. Po takej politiki pridemo do enakih razmer, kakor so v mnogih rodovitnih krajih pruske Šlezije, kjer biva mej 2000 prebivalci več kot 150 črevljarjev, trpečih glad zaradi pomanjkanja dela! Ako bi pruska vlada hotela v onih pokrajinah varovati koristi črevljarjev, bode jih še več in njih gospodarska reva še hujša.

Po nemerodajnem mnenji pisatelja teh vrstic je naloga države varovati in pospeševati blagostanje ljudstva. Potem pa dokažó óni „vednostni in praktični razlogi,“ da zasluži samo produktivno, koristno obrtstvo, ki ne pospešuje slabega gospodarstva ljudstva, obrambo, in sicer le do te meje.

(Konec prihodnjic.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. aprila

Dné 6. t. m. prične se zopet zasedanje državnega zbora; prvo kar bode državni zbor prijel v roke, bode proračun za letošnje

leto. Na budgetno debato stavljajo avtonomištske stranke mnogo nadej. Osobito Čehi bodo naglašali svoja zahtevanja, gotovo da ne brez vspeha, ker Poljaki so jim obljubili svojo pomoč. Kar se tiče nas Slovencev, bodo pa tudi naši državni poslanci skrbeli za to, da nas ne bodo odgnali praznih rok — saj dobro vedó, kje da nas črevelj najbolj žuli.

Iz Prage se poroča, da pride jutri dné 2. aprila tja avstrijski cesarjevič Rudolf; na kolodvoru ga bodo slovesno sprejeli generali in plemstvo.

Vnanje države.

„P. C.“ javlja iz Carigrada, da se je turški ministerski svét temeljito posvetaval o črnogorskem mejnem vprašanji in da hoče skoraj popolnem ustreči črnogorskim terjatvam.

Rumunski ministerski predsednik je bil nedavno v Berlinu, baje da zavoljo nasledništva na rumunskem prestolu, ker zdanji knez Karel néma nič otrok, in nadalje zavoljo tega, da bi se Rumunijo premenilo v kraljevino; teško, da bi bilo s tem kaj, ker Rusija ne bi priznala „kraljevine“ Rumunske, kakor je priznala nje neodvisnost.

Francoski katoliški listi zdaj preté, da ne bode nobena kongregacija prosila za pooblaščenje.

Na Afganistanskem prikazuje se zmirom drugi rodovi; zdaj se imenuje rod Hazares, živeč mej Kabulom in Heratom, ki je v vednem boji z mahomedani kabulskimi. Vsi so zoper Angleže.

Dopisi.

Iz Hirske Bistrice na Notranjskem 29. marca. [Izv. dop.] Dné 28. t. m. smo pokopali obče spoštovanega tukajšnjega kancelista g. Avgusta Waita, umršega dné 26. t. m. po dolgotrajnej bolezni. Mirna naša vasica res nij imela úže zdavna takó lepega in mnogo udeleževanega pogreba, nego li je bil ta. Prijatelj mrtvečev g. A. Velikajne mu je podaril prekrasen venec. Globoko so bili vsi pogrebci gineni, ko se je pod vodstvom zemonškega učitelja gospoda Ramrota pred hišo zapela znana žalostinka „Blagor mu“. Pokojnik je bil v istini blag in značajan mož, vse skozi narodnjak, bivši „Sokolec“ ter so ga zaradi njega poštenega in prijaznjivega vedenja in dobrega srca ljubili ne samo vsi Bistričanje, nego tudi ljudje iz vse okolice. Naj počiva v miru!

Z Gorenjskega 29. marca. [Izviren dop.] Peljal sem se z odličnim Nemcem, bankirjem iz Gornje Avstrije po Rudolfovej železnici od postaje K — do J —.

Govor se je sukal o naši gorenjskej strani in potem o Slovencih obče.

lepše vzore, katerih jej nigdar doseči nij mogó — in kakšna nesreča za vaji oba, ako imate ozbiljne misli z dekletom! — Kajti celo tedaj, če bi si mogla domišljevati, da se ta ne dovolj resno premišljeni roman okonča s svetega zakona zvezo, vam rečem, da se vam nigdar in nikoli ne bode posrečilo, preprostemu kmétiskemu dekletu raztolmačiti dovoljno svoj stan, nigdar je ne bode dovéli do tega, da bi le nekoliko umela ceniti vaše napore ter samo sebe. In to, kar zdaj smatrate nesmrtno ljubeznijo, vam bode preskoraj nadležno, tuje — vzrok obestranske béde. Toda, izvestno ste preplemenit človek — kakó bi tudi bili sicer v tako mladostnih letih dosegli najvzvišenejših tajnostij svoje umetelnosti — zategadelj upam, da nečete, ker vam je dražestni modél navdihnili begóč srčen nemír, žrtvovati svojej strasti na ljubo poštenega človeka srečo!

Tako je še dolgo govorila grofica, in kaj jej je odgovarjal Armin, katerega je vzvi-

šenost v istini mile in človekoljubive žéne čim dlje tem bolj napolnjevala sè sramom — tegu ne vé, ker se ne spominja več. Jedino to si je zapomnil, kako je ves skesán obljubil grofici, da poravná svojo naopako, da jej je naglo poljubil roko in odšel s trdnim sklepom pozabiti Magduško.

Iz vrta idoč se je Armin napotil naravnost v hišo, kjer je stanovala njega obožavano dekle. Solnce je tonilo za gorami in dveh trepetlík veje so zadnjim njega žarkom prikrivale Magduškinega bivališča bele stene. Slikar je prišel v hišo svoje ljubljénke, čudeč se, da ga nij pričakovala na pragu, kakor sicer.

„Kde je Magduška?“ vpraša umetelnik.

„Na polji!“ pravi mati dekletova, a videlo se jej je, da nijso nje besede resnične.

Armin se zlovoljen ozrè nazaj. Potem stopi k svojemu stojalu in razkrije Magduškino sliko — ali, oj groza! Zašibila so se

mu kolena, prijel se je za stol. Vsa podoba je bila razprána in boje razmazane!

„Kedo je to učinil?“ zavpije Armin in črne sumnje so mu obmamile dušo.

„Greguš“, izpregevorí naposled hišni oča.

„In kde je Magduška? Kde je Magduška?“ vprašuje ves razvnet slikar.

„Tamkaj v čumnati, zaprla se je vánjo, in jaz prosim milostivega gospoda, naj gré svojim pótem, sicer se tukaj utegne pripétiti kakšna nesreča.“

„Magduška“, pokliče Armin, potrkavši na vrata, „čemu si se zaprla, zakaj ne prideš ven?“

Vse tiho.

„Odprí, deklè!“

„Naj le brž otide milostivi gospod iz te nevrede hiše,“ oglasi se plakajoča Magduška v zaprtej čumnati, „nigdar več ga ne bodem videla!“

Vsako večjo goro in selo je tujec hotel vedeti po imeni. O Kranji je dejal, da je v nekeje gostilni v mestu L. čul, da je Kranj že skoraj popolnoma p o n e m č e n.

Ko sem mu razložil, da Kranj je slovensko gorenjsko mesto, da so v njem sicer nekateri, kakor jih ima vsak narod — menda za kazen, — in katere mi zovemo renegate, vendar so ti le posamezne breznačajne osebe, katere nikakor ne reprezentujó vseh stanovnikov kranjskih.

Potem je govor prišel na Slovence. Ž živo radovednostjo je tudi Nemec poslušal, kako čvrst in blag je narod slovenski in kako hrabro se v vsakej vojski bojuje njega sinovi. Kako krasne in marljive so slovenske deklice in žene. In poleg vsega, da če tudi ta narod slovenski pošteno daje državi, kar je njega se vendar mora že tisoč let in se še zdaj bori za svoje pravice itd..

„Vaš narod zasluži v istini — je dejal tujec, — da bi ga svet bolje poznal, a žal, pri nas smo do zdaj le malo vedeli konči o njem. Šole in urade imate najbrž slovenske, če že družega ne? vpraša Nemec.

Prilika mi je bila dana in jel sem odkrivati, kako divje se je ravvalo sè Slovenci. Pravil sem, da je o svojem času celo vojašk list Slovence imenoval „Galgenvögel“. Da se je od nekega časa pri Slovencih pravica z nogami teptala. Da so nam vse vzeli in celo v ljudske šole hočejo uvajati tuj nam jezik itd.

Kako so divjali pri volitvah za kupčijsko in obrtnijsko zbornico.

Debelo je gledal Nemec in dejal: „Ist über Krain der Belagerungszustand verhängt. — Fürchtet die Regierung nicht den Aufstand?“

Ko sem ga poučil, da narod slovenski je ponižan; da se je navadil biti sužnjim, trpi in bode trpel morebiti še dolgo — na pogubo Avstriji. —

„Gotovo na pogubo“, pristavi Nemec. Kdor pozna razmere v Italiji in Prusiji, potem se mu malo razjasni, kar ste ravno govorili.“

Govorila sva potem o Radovljici, Bledu, Savici, Triglavu, Stolu in naposled o Preširnu.

Tako plemeniti narod, kakor je narod slovenski, ne bode nikoli zginil iz sveta, pravi pošteno Nemec. „Lepi so kraji, kjer prebiva vaš narod. Jaz mu želim vso srečo, in z mano tudi nemški narod“, zakliče za slovo sivi mož in — ločiva se.

Da sem to pisal, sta bila dva uzroka, in sicer:

Iz tega je razvidno, kako slabo so pravi Nemci poučeni o nas in, da bi se dalo s takimi Nemci in s takim nemškim — ne nemčurkim — narodom v slogi in v miru živeti!

Domače stvari.

— (Naš kandidat) v III. razredu za prihodnje mestne volitve, gosp. **Franjo Bučar**, se je kandidaturi odpovedal zavolj bolehnosti. Na njega mesto je zatorej narodni meščanski volilni odbor postavil kandidata g. dr. Josipa Derča, zdravnika v Ljubljani, ki je kandidaturo tudi sprejel. Volilce III. razreda opozarjamo na to premembo, osobito óne, ki so na volilne listke zapisali že ime našega kandidata g. Bučarja. To ime treba zbrisati in na njega mesto zapisati: **Dr. Josip Derč**, zdravnik.

— (Lažnjivi telegrami) v dunajskih listih so ta teden močno vzbujali nemške duhove, kajti ti telegrami so kar naravnost trdili, da bode razpuščen kranjski deželni zbor. Te telegrame iz Ljubljane je sicer preklical že „Correspondenz-Bureau“, a tudi mi moramo na tem mestu izjaviti, da naši državni poslanci némajo navade vsakemu dolgonosemu reporterju na nos natvezati tako važnih stvari, kakor je razpuščenje deželnega zbora, o katerej stvari se sicer mej nami govorijo, a drugače, nego se je poročalo v dunajske liste.

— (Vabilo) k prvemu „Sokolskemu“ večeru, kateri bode v soboto dné 3. aprila v čitalnišnji restavraciji. Program: 1. Mašek: „Strune“, zbor. 2. Nagovor gospoda staroste. 3. Čveterospév. 4. Nedved: „Popotnik“, zbor s tenor-solom, solo poje g. Meden. 5. Učitelj in njega učenci. Pevsk prizor. 6. Zajec: „Pevački sastanak“, osmospév. 7. Deklamacija. 8. Hajdrih: „Morje Adrijansko“, zbor. 9. Čveterospév. 10. Turčija in nje pogin. Balada s petjem. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za neude 15 kr. Iz prijaznosti sodeluje ta večer pévski zbor čitalniški. Mej posameznimi točkami svira gledališka godba pod vodstvom kapelnika g. Majerja. Reditelj večera je g. S. Noll. Odbor.

— (Dobrodelna gledališka predstava.) Prihodnjo (belo) nedeljo napravi dramatično društvo v deželnem gledališči predstavo, katere čisti dohodek je namenjen mestnim siromakom ljubljanskim. Igrala se bode dobroznana mična veseloigra „Strijček“, katero je poleg nemškega Benediksovega izvirnika preložil pokojni Mir. Vilhar. Zaradi zanimlji-

vega programa te predstave in posebno z ozirom na nje blagovoljno namero je pričakovati da bode gledališče zopet polno v vseh prostorih.

„Nov.“

— (Matičine knjige za leto 1879.) Knjige, katere so prejeli udje „Matice slovenske“ za lansko društveno leto, so: 1. „Letopis“, uredil dr. J. Bleiweis. 2. „Znanstvena terminologija“, spisal M. Cigale. 3. „Grmanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku“, spisal J. V. 4. „Raznim delom pesniškim in igrokaznim J. Koseskega dodatek“. Ustanovnikom „Matičnim“ dodala se je vrhu navedenih štirih knjig še „Slovnica hrvatska“, spisal prof. Marn v Zagrebu.

— (Nezvest poštar.) V Celji so na velikonočno nedeljo zaprli poštnega uradnika Gutmana, kateri je izneveril pismo z menjico, glasečo se na 1000 gld., ter si poleg tega prisvojil 350 gld. v gotovih novcih. Pri preiskavi obdolženca so v hlačnih njega žepih našli zmečkanih bankovcev za 320 gld. — a menjico je Gutman, kakor sam pravi, sežgal. To je na celjskejši pošti v kratkem že drugi slučaj, da se je godil nered pri novčnih pošiljativah. V zadnji porotniški sesiji je bil namreč bivši tamošnji poštni odpravnik Marks obsojen na 18 mesecev težkega zaporu in komaj se je hrup tej pravdi nekako polegel, so že družega nepoštenjaka zla dela prišla na beli dan.

— (Za opeklinami umrla) je, kakor se piše iz Celja, hči deklet Alojzije Padar, služke pri posestnici Mariji Roblek v Žalcu. Dné 26. m. m. so namreč delali na polji in je mati deklino o polupetem leti, Lojzko po imeni, samo pustila igrati se. O tej priliki je prišla preblizu gorečemu dračju, katero so požigali poljedelci, in vnelo se je detetu krilo. Ko je bila že vsa v plameni, so jo ljudje še le opazili in jej šli pomagat, toda sirota se je takó opekla, da je v štirih urah umrla. Tudi mati unesrečenega dekleta je pri gašenji dobila nekoliko hudih opeklin.

— (Učiteljske izpremembe na Kranjskem.) Gdč. Emilija Gusl, učiteljica v Krškem, pride za podučiteljico na dekliško šolo v Ljubljano (stalno). Pomožna učiteljica sta umeščena: g. F. Povše, dosihmal v Dolgem, v Spodnji Log (Unterlag) in L. Schott v Hotič pri Litiji. — G. Matevž Mrak, učitelj v pokoji, je umrl na Dolgem (Lengenfeld) dné 25. marca.

„Kaj se je zgodilo tukaj?“ vpraša Armin roditeljev.

„Prosimo milostivega gospoda, naj nas v bodoče ne počesti sè svojimi obiski,“ bil mu je odgovor.

„Zdravstvujte dakle!“ Armin se obrne, da bi odšel. Ali, kakor da se je še nečesa domislil, se zopet obrne, in gré k vratom drzé čim v čumnato, rekoč: „Še jedenkrat poslednjič pridem k tebi, Magduška, da vzamem slovó, potem odpotujem za vselej v Varšavo!“

„Jezus Marija,“ zastoče v čumnati deklet. Potem utihne zopet vse in Armin otide.

Še istega večera je slikar pozval intendanta k sebi, ter ga je prosil, naj s primernimi besedami še nocój naznani Gregušu, da Armin namerava odpotovati. Toda Greguš a nij bilo najti, iskali so ga zaman do pozne noči. Arminu tudi nij bilo móči

dobro spati, divje sanje so ga budile in drugi dan mu je čas tek el silno počasi. V nemiru je čakal hipa, da pojde poslovit se pri Magduški, kakor je bil obljubil. Navlaš si je bil izbral v ta namen večer, da lažje najde dekleta doma.

Stopivšega v sobo sta pozdravila roditelja, a potem sta šla oba ven ter pustila svojo hčer samo z umetelnikom. Prva je Magduška poprijela besedo, hoteča opravičiti svoje vedenje prejšnjega dné. Povedala je vse: da jo v poslednjem času Greguš muči sè svojim ljubosunjem, da je včeraj pred Arminovim prihodom razsajal po nje domu kakor besen, da je nje krasno slikano podobo razrezal, pri čemer se jej je zdelo, kakor bi njej samej z nožem bodel srce, in da je naposled, ko ga je zapodila z osornimi besedami, rotil se, ter se zaklinjal, da napade Armina in ga pošlje na „óni svet“, ako še dalje občeje z Magduško. In bitko je zaplakalo ubogo

deklet. Skrivša svoje lice v rokah je dejala: „Oh, kako ga črtim, tega hudobneža!“

„Nemaš prav, če govoriš takisto,“ jo tolaži Armin, „strastna njega ljubezen ga tira do tolike besnosti. On ima večje pravice do tebe nego li jaz. Ne zapiraj mu duri svojega srca! Tvoj zaročnik je, zatorej bodi tudi tvoj soprog. Meni zdaj še ne moreš biti žena. Čestítelj sem umetelnosti, katerej sem posvetil vse svoje moči, vse svoje življenje. Dolgo mi je še tavati po sveti, predno mi bode móči misliti, da si ustanovim svoje domače ognjišče. Oni ti ostane veren do smrti, a moje mišljenje se lahko izpremeni. Za stalnost svojih nazorov si nijsem pôrok.“ Tako je Armin besedoval, prepričujoč svojega dekleta. Naposled jo je prijel okolo vratu in jej poljubil čelo, ter vzel slovó od nje. Nema je ostala Magduška, toda bila je obledela in okolo oči so se jej vlegli ozki kolobarčki, temni kakor večerne oblăčice.

(Konec prih.)

Razne vesti.

* (Prognanec Jakub Khan), živeč sedaj v Merutu v Indiji, je — kakor poročajo listi — pred nekoliko tedni poslal v Ghisno svojemu šestletnemu sinu Muso Khanu, katerega so si Afganici nedavno izvolili svojim emirom in knezom, na dar velik zaboj srebrnih vojakov, pušek, topov, itd. Znamenito je, da šest let imejoči deček že podpisuje tudi ob sodbe na smrt, katere mu predlagajo njega ministri.

* (Skrivnosti starega hrasta.) V gozdu dromlingskem so drvarji nedavno posekali velikansk hrast. Ko je drevo padlo, so našli v njega votlini prav dobro ohranjene človeške ograde. Razen kosti je bil v votlem hrastu skrit tudi rog za smodnik, srebrna ura,

imejoča urezano letnico 1812, ter pipa od porcelana.

* (Uporni delavci.) Iz Stockholma se poroča dne 18. m. m., da so jeli delavci na severni centralni železnici razsajati. V kraji Jetsö so napadli uporniki — kakšnih 200 — oboroženi s sekirami in lopatami, razne osebe. Stanovniki in gospodstva so zatorej poklicali vojake na pomoč.

Listnica opravištv: G. A. N. v M. Za čitalnico in za Vas plačano do 30. junija t. l.

Dunajska borza 1. aprila.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	73	gld.	40	kr
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	90	"
Zlata renta	88	"	55	"
1-60 drž. posojilo	130	"	25	"
Akcije narodne banke	839	"	—	"

Kreditne akcije	299	"	75	"
London	118	"	80	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	48	"
C. kr. cekini	5	"	58	"
Državne marke	58	"	45	"

Zahvala!

Podpisanka si smatram v prijetno dolžnost, da v javnem listu izrekam svojo najtoplejšo zahvalo velečastitemu g. dr. Edvardu Šavniku, kateri je zelo spretno izlečil meni 70letnej ženski desno roko, ki je že dolgo prav nič nijsem mogla rabiti. Uže sem mislila, da se nčmam nadejati, da bolna desnica še kedaj ozdravi, a večjemu g. zdravniku se je lečenje popolnem posrečilo. Bog plati g. dr. Edvardu Šavniku to zaslužno njega delo — jaz ga zanje dostojno nagraditi ne morem.

V Kranji, dne 30. marca 1880.

(130—2)

Iz vsega srca hvaležna:

Elizabeta Schafferz.

Št. 1862.

(119—3)

Razglas.

Leta 1880 stopijo naslednji gospodje mestni svetovalci iz mestnega zbora:

iz III. volilnega razreda:

dr. Karel Ahačič,
Josip Regali;

iz II. volilnega razreda:

dr. F. vit. Kaltenegger,
R. Zehuber pl. Okrog,
Leopold Bürger,
Anton Laschan;

iz I. volilnega razreda:

Aleksander Dreo,
Karel Deschmann,
Peter Lassnik,
dr. Adolf Schaffer.

V mestnem zboru pa ostanejo še naslednji gospodje svetovalci:

dr. Karel Bleiweis,
Franc Doberlet,
Anton vit. Gariboldi,
Franc vit. Gariboldi,
Franc Goršič,
Janez Nep. Horak,
Josip Jurčič,
dr. F. Keesbacher,
Karel Leskovic,
Jožef Lukmann,

Franc Peterca,
Vaso Petričič,
dr. Anton Pfefferer,
Raimund Pirker,
Franc Potočnik,
dr. Robert pl. Schrey,
dr. Jožef Suppan,
dr. F. Suppantšitsch,
dr. Valentin Zarnik,
Franc Ziegler.

Dopolnilne volitve se bodo po sklepu mestnega zbora vršile od 20. t. m. naslednje dni:

III. volilni razred voli 5. aprila 1880 dopoldne od 8. do 12. ure. Če bode ožja volitev potrebna, vršila se bode istega dne popoldne od 3. do 6. ure.

II. volilni razred voli 6. aprila 1880 dopoldne od 8. do 12. ure in v ožje volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

I. volilni razred voli 8. aprila 1880 dopoldne od 8. do 12. ure, v morebiti po-

trebnej ožje volitvi pa popoldne od 3. do 6. ure.

Razpise volitev, glasovne listke in volilne liste dobodo gospodje volilci o pravem času. To se naznanja s pristavkom, da smejo izstopivši mestni odborniki zopet voljeni biti in da se more kak ugovor zoper veljavnost dovršenih volitev najdalje osem dni po končani volitvi predložiti mestnemu zboru.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 21. februarja 1880.

Župan: Laschan.

Prežalostnega srca naznanjamo sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je Bogu vsegamogočnemu dopadlo, našo srčno ljubljeno soprogo, oziroma mater, gospo

Elizabeto Brus,

po dolgej in hudej bolezni, prevideno se svetimi zakramenti za umirajoče, v 70. letu njene starosti danes ob 10. uri dopoldne, k sebi v boljši življenje poklicati.

Pogreb bode v petek dne 2. aprila ob 8. uri dopoldne iz hiše št. 10 v Spodnjem Logatci.

Svete maše se bodo brale v raznih cerkvah.

Nepozabljivo ranjco priporočamo vsem sorodnikom in znancem v blag spomin in molitve. (131)

V Spodnjem Logatci dne 31. sušca 1880.

Josip Brus, soprog. Julijana Brus, Ivana Marguč, roj. Brus, hčere. Josip Marguč, zet. Ivana Marguč, vnukinja.

Zaradi preselitve prodajem od danes počenši do dne 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katerega imam 400 veder. Vino prodajem po najnižji ceni, in sicer najmanj po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

(129—2)

krčmar,

na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

Nij sleparstvo!

Iz c. k. zastavnice dunajske

rešene

žepne ure

izjemno v ceno, namreč

70 odstotkov pod kupno ceno.

Razne komisijske zaloge ur, od največjih švajcarskih tovarov, se je v c. k. zastavnici zastavilo, a ne rešilo, tedaj so zapadle po javni dražbi prišlo po neverjetno nizki ceni nam v last.

MI moremo tedaj ure od zlata, srebra in niklja, najboljši švajcarski izdelki, vse s 5letnim poročtvom, samo da dobimo svoj denar, prodajati jih 70 odstotkov pod fabriško ceno, ure so skoraj zastonj.

Vsak človek, naj si je bogat ali ubog, potrebuje vendar uro, ki je čisto najzvestejša prijateljica in spremljevalka skozi celo življenje; tako priliko, prijetno in nigrdar vračajočo se, ima zdaj vsagdo, da si more preskrbeti skoraj zastonj solidno, fino, garantirano in na minuto regulirano uro, ker je naše fabriško osobe vse ure še jedenkrat reguliralo. Vsaka ura ima švajcarsko fabriško znamenje.

Poročtvo je tako zagotovljeno, da se s tem javno zavežemo, vsakemu naročniku takoj brez ugovora novce povrniti.

Kdor hoče izvrstno, neverjetno ceno, na 5 let zagotovljeno, dobro idočo uro skoraj zastonj imeti, naj si jo takoj naroči, ker more vsagdo umeti, da ure nečuvno hitro kupujejo.

Zapisnik žepnih ur.

1 ura na valjar od teškega srebrnega niklja, fino na trenotek regulirana, gravirana in gvilosirana, s 8 rubinov, s ploščatim steklom, emailirano urno ploščo in posebnim krovom zoper prah, in fina zlata facon-urna verižica, ki je stala prej gld. 12, velja zdaj samo gld. 6.50. — Ista fino pozlačena, krasna, nadomestuje vsako zlato uro, samo gld. 6.50.

1 žepna ura na sidro, od teškega srebrnega niklja, fino na trenotek regulirana, gravirana, gvilosirana, s 15 rubinov, s ploščatim steklom, emailirano urno ploščo in kazalom za sekunde, s fino urno facon-verižico od talni-zlata, prej gld. 20, zdaj samo gld. 7. — Jedna najboljših ur. — Ista teško v ognju pozlačena, krasna izpeljava, popolnem nadomestuje zlato uro, samo gld. 8.50.

1 remontir ura, iz najfinejšega double-zlata, brez ključka za navijati na kozici, pod poročtvom ohrani si zmirom zlato barvo, izvrstno na minuto regulirana, z dvojnim krovom, dekorovana email urno ploščo in privilegirano delo, obdarovana izvrstna ura z verižico od talni-zlata, prej gld. 24, zdaj samo gld. 8.50. — Teh ur je malo.

1 srebrna remontir ura, od pravega 13 lotnega srebra, potrjena od c. k. kovnega urada, navija se na kozici brez ključka, z nasprotnim zoprom in kazalno pripravo, fino s privilegijem, na minuto repasirana, s ploščatim steklom, email urno ploščo in kazalom za sekunde, v notranjem s kristalnim krovom in kolesci od niklja, za vsacega transparentna, najboljša, najcenejša in najelegantnejša ura sveta, prej gld. 30, zdaj samo gld. 14.

1 srebrna ura na sidro, od pravega 13 lotnega teškega srebra, potrjenega od c. k. kovnega urada, s 15 rubinov, na sekundo repasirana, s ploščatim steklom, email urno ploščo in kazalom za sekunde, pozlačena elektro-galvaniškim potom, tako, da bi je ne mogel noben zlatar sveta od prave zlate in za drag denar kupljeno razločiti; prej nepozlačena gld. 24, zdaj pozlačena samo gld. 12.50.

1 srebrna ura na valjar, od pravega 13 lotnega srebra, potrjenega od c. k. kovnega urada, s 8 rubinov, na minuto repasirana, pozlačena elektro-galvaniškim potom, tako, da se je od prave zlate ne more razločiti; prej gld. 15, zdaj samo gld. 6.50.

1 ura za gospo, od pravega 14 karat. zlata, potrjenega od c. k. kovnega urada, vrlo fina, elegantna ura z najfinejšo benetčansko facon-verižico za okolo vratu v finem baržunastem etuiju; prej gld. 30, zdaj samo gld. 19.50. Tacega še nij bilo.

1 fina zlata remontir ura, 13 karat., po gld. 40, 50, najfinejša savonette-ure, prej po gld. 100.

Naslov:

Uhren-Ausverkauf

von A. Fraiss,

Rothenthurmstrasse 9, parterre, gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN. (597—8)

Tužcl.

31. marca:

Pri Slonu: Schmidt i. Trsta. — Traven iz Celja. — Si-rola iz Reke. — Dobevec iz Trbovlja. — Elurich iz Zadra. Biederman, Bendiner iz G. adca. Pri Mallé: Zupan, Mayer iz Dunaja. — Ring iz Gradca. — Lavrič iz Planine. Herz iz Dunaja. Pri avstrijskem cesarji: Knaflič iz Šmartna.

Najboljše in najuplívnejše

pomuhljevo jetrno olje

zoper

bramora, krvica, sušica, kašelj itd.

v sklenicah à 60 kr.,

z železnim jodovcem pomešan, onim, ki imajo premalo krvi ali ki si jo hočejo sosititi, posebno koristen, v sklenicah à 1 gld. prodaje in razpošilja s poštnim povzetjem

(108—5)

G. Piccoli,

lekarna „k angelju“ v Ljubljani, na dunajski cesti.